

Matth. VI 19 De dwaling der Joden van met hun Mesjas aardsche
 heit te wachten scheidt uit een verblinde geluksoogerte; welke laag het
 menscheit ~~van~~ misleigt, en doet grijpen naar een Hoffschijn in plaats
 van naar een geestelijke Zaligheid. Waar tegen Jezus waarschuwt,
~~tegen~~ het diep grijpende deel misvatting doet zien, als mede het voor-
 zigtelijke om niet een onbedorven ^{hart} het geestelijke tijn heil te zoeken: —
 Waar toe zij dan met klare dringende en yfzachtig tegen de angstval-
 ligheden voor de tijdelijke bezoeften, maar het heil des hemels als het eerste en
 het eene noodige ter behartiging aanbeveelt. —

1 Vergaderd U geen schatten op aarde, maar in den hemel: Gods zegeningen door effe-
 nis of ander middelen verkopen te berisken. Nam niet londsigtig, want de Heer deelt
 uit naar Zijn magt; dit onderscheid mag noch kan weggenomen worden: het wils
zoek niet nu geluk hier in aardsche goet, maar in voorbereiding in behuizingma-
 king van den Hemel: de tegenstelling van hemel en aarde doet gevoelen dat de
 Heer de Heel begeherte op aarde beoogt, goederen vrienden een gelag genotegens: —
 Het is een hart niet op, verwacht e geen heil of zaligheid van, alsof de nuwe Wre-
 schen en bezoeften Kinderen voldoen: in des zelfs natuur is het alles aan verandering
 en verwoelking onderworpen: dat de vernolmt en doorkomagt de kostelijke
 vruchten en handwerken des menschen, zelfs de vrucht en heerlijkheid, met algen woord
 verstoort door twist: en bovendien dieven door spijze, en Heel niet: in deszelfs ma-
 tier is het vergankelijchheit en boven het heil leger van Gods overdale. Welke het
 van ons kunnen wegemen: zij zijn vaak als bloemen, daar de heilichheid en heil van
 weggenomen wordt: of wij zalve raken in een Staat dat wij door ziekte onderdom
 of dood of niet aan hebben. — Denken wij aan den tyden dwaars. —

De zaligheid des hemels hier aanbeveelt, is God te kennen, zoodat men Hem
 bewondert en aanbidt; Gods gelijchvormig te zijn; en naaywe gemeen schap,
 met God: en ken uw min verloru worden als zij zalve of scheidt te bestaan,
 want deze zaken zijn een ^{ness} tijn harten verstand: daarom heet het een onders-
 de selke e Feis: welke Hem nooit mist uit, of belant maar de hoop:

De dringende Waar nu schuit is daar zal ook in hart tijn tont aan het
 gericht der waarschuwing: want tegen wij ons hoopte goed straffen zal ook
 een beheerschende in toedopous uitofpnen, de gedachten onse genegenheden
 en onse werkzaamheden zullen er door beheerscht worden. Hoo wij in goed
 een magt of genot of eenige aardsche zaak ons geluk tijn, zoo zullen onse gedach-
 ten genegenheden, verlaagden en onse bejagingen heel mede over een kom-
 stij aardsch tijn: zoo wij echter onse zaligheid alleen in den hemel tijn,
 in God te kennen te beoornen, in van God bemind te worden, en te weten
 dat wij van God bemind tijn, in aan God gelijch te tijn, met Hem het zalve
 te willen en te kiezen en te kiezen: dan zal ons karakter geestelijk
 en hemelich tijn, en onse gedachten genegenheden verlaagden en beoornen.

Zullen gijnt geveerdredijf zijn aan de geestelijke dingen welke men tijt
Schut zijn zaligheid kwijt. - Wat is dus een misvatting omtrent de ware
Schat of zaligheid eene schrikkelijke zaak. Twelk de Heer door een tijme
of berispekliaart. - De Kaart des lichaams is hiet org, inden dan nu orgen
vondig is, zoo zal in geheele lichaamen verlicht warden. Maar inden nu org
broos is, zoo zal geheel nu lichaamen duistelijc zijn. Indien dan het licht, dat
in u is duisternis is, hoe groot zal de duisternis tijt!

1) Door het org komt ons het zonnelicht ten goede, zoo het niet kielijk of ge-
sloten is, dan gijnt het geheel lichaamen al de leden, licht en de weten, wat te
doen: hij ontstemming, elk lid in het donker en onreke, zoudt geveerdredijf
de rekheid magt hij. - Stellen in diepe kende, hij magt de hand mit
Spreekten naar Schatten en benneken dat het licht eedige licht was.

2) Zoo is ook ons overdeele Vermogen, het org des Ziele: en indien het geboos is,
zoo is de gansche mensch waandelende in t'licht: - Indien ons overdeele
klare bewattingen, en een vast geloof de waarheid bedit, het kat onre
gansche kiel stemningen geregelede, en werk kaan heden leiden,
zoo het door onwetendheid en lende ontstend is, dan is de gheele ledelyke
mensch in alle zijne stemningen en bewegingen duisternis: Waarheid
en dwaling zullen beide zijn invloed op den mensch uvoetenen. -

3) Wij God niet kennen als de bron onre zaligheid; we zullen hem niet
minnen. Zijn gijnt, zijn beel, gemeenschap en genot niet loeken:
zoo wij veridstellen dat eenige aardche zaak of onstandigheid ons te geluk

aanbrengt, onre gedachten geregenheden werke kaan heden. zullen alle
eene verkeerde richting nemen: in dien dit twelk ons het licht moet
inluten, zelve duisternis aanbrengt (en zoo gaat het met een door
zende ontstend overdeele) hoe groot moet daer de duisternis zelve zijn.

Wat een betekenis heeft het d'is, wanneer een mensch hiet aardche
en niet het hemelsche zoudt zijne gelukzaligheid zoudt te tijt

4) Wolange de mensch leeft onder den invloed van aardche geluk in de hiet-
bare onre ledelyke dingen, Gods dienst des Christens is t'een duisternis en
onwairing, de leer onverstaaenbaar, de voorschriften onre hard, en Gods
dienst verrijtingen smekelose lasten: - Doch wanneer de zaligheid in
God geden wordt; dan is de leer de verweening als het middel tot het stel in
Gods gijnt; de leer van de invloed des Geestes als het middel tot tijne be-

kwaaemaking tot gods gemeenschap; svrege onverstaaenbare duisternis, en
Heer Wijheid God: - Waren en thoren van turnd magt te gebes en onre
gods dienst verrijtingen, svrege smekelose last nu ongemene middelen
ter berekening van de zaligheid. - Zoo het org gederd en hiere is wordt dit
gansche lichaamen licht. maer zoo in elke zaak de mensch in de eerste
beginselen dwaalt, dan alle zijne andere redeneringen en berekenin-
gen feilen, en hoe verdel hij gaat des te geduytelyc worden of gevolgen.

Zoo is het in alle natuurlijke onstoffelyke zaken, maer hoe veel te meer
waarsachtig is het in betrekking tot gods dienst: zoudt gijnt

5) Het is echter niet alleen noodzakelijk dat men wel begrippe dat ons geluk
en zaligheid van een geestelijke natuur is, en dat het alleen in God en bij hem
in volmaaktheid gevonden kan worden; doch het verlangen naar e. het zoeken
van die zaligheid moet het hiet hiet het heere hie begrippe zijn, en is on-
bestaanbaar met een gelijk verlangen naar e. het zoeken van de ledelyke en
lystbare dingen: - De onmogelijkheid om beide als het hoogste goed

te zwecken doucht Jerusaleem met de woorden: Niemand kan twee heeren en
d. i. men kan te hetzelfde tijde niet het hemelsche en aardische als kyndheede
godachten en zwecken: - dit dienen dat niet men verstaan, iemands lijf geen
te zijn: iemands eigen denen te zijn: door iemand beheerscht te worden: - Wants
is het duidelijk dat hier twee meesters bezoeg van verschillen beginsel de
lang en karaktet bezoeg worden: Iemand mag twee hulke heeren in opvol
ging diening niet te gelijkt tydig: - men kan iemand een deinst staven of schone
slang van een ander; zijn dienst baasheid laakt echt maas dien eenen: iemand
kan vele heeren dienen zoo te kannem vloesjen of aan elk hande in des schikt zijn
niet ter in utelk hande bezoeg als god en man men: -

• god te dienen: dri: zijn wil te doen, is schatten opleggen in den hemel, is belid
te worden om eenig met god in zijn gemeenschap en gelijste te deelen en in zijn
gelijste te blinken: dat is het wonder van god schient, zij is niet in de minde de aan
schatten op te leggen voor de eer rijghed van ons te leven: -

• mannen rijckdommen of huwel wel te dienen wil leggen ons aande beheer =
sching der zichtbare dingen over te geven, zoodat ze de gedachten de begeer
ten en progingen beheerschen en beritten, men kan nooit een heer of vorst
meer en beter dienen dari de lijdelijke beslagen na de er gint verloening men
te als zijn geluk en heil schent.
(men kan de hemelsche en aardsche schatten niet te gelijkt zijn hart geven,
en de schat welke men kwijt zawet men het harte geven zal men en in slage
er zijn en een menig te dri ter wijf te hien heil zwecken in aardsche
zaken moet land het moegelijck denken zich in den hemel de schat te
hannem verzekeren; dere woep snijdt Jerusaleem: -

• menig belijden of schone thij kegt heere te weere, en in den ijdel lijck doet
wat god gebiedt, blijft in het hart geheel aande welck gevoel in zijn ver
langen plannen en begagingen, zoodat als de lief van zijn god keert
wereld is, thij behoort mannen en bestoregen god met: -

• de werck is een vrucht: god kegt geeft mi een hart, niet en stuck maas geheel:
de welck en de heere rijck and bruyt maas een gedeelte wel wetende
dat de mensche ve deeling hem onverschikt maakt voor god: en dit be
drov kleeft ook het welck harte van: en de natuur lijke mensche schij
het onbillijk, onredelijk god boven alles met het heere hart te dienen.
• Verreening die diensten of verdeeling van het hart is echt in den hoort: die een
vreend der welck wil zijn er wort ten rijck and god gestelt: de god toch kegt wandel
door te gelov de welck kegt men bij gezicht. god kegt welck neer de welck
kegt kwijt de ere van menschen: de een kegt in den hemel te in den hemel
de ander kegt grypt het stuf. de een kegt in den hemel is in den hemel
de ander kegt in den hemel. - De mensche moet ezens buiten zich
zelve lijngelijck zwecken, of inde dunge de aardsche of in god in den hemel:
die god niet willen dienen moeten de welck dienen: de
zulk de wesmen zich van akk wij, en rien met ver achtung op de degene die
meer god bruyen en voor zijn woord beven: doch daar te lich wij kegt
te zijn in der daad slaven van t bede felant in hien wort, en hien ne
begeert thij kheden, maken te onde worpen aan geringe lage node
verdwemelijck heeren: - aan het stuf, aan de driften, aan de gillen
en blinde wispeltunge welck aan de werde. - zulk kennis van
zaken heelden zij zonden haten die heerde wroede dienst waar men
de heil ver waart word: men kegt zich zelve durens in vermen: -
dit en men zien dat het plan van beide diensten te vereenigen on =

glorie en heerlijkheid staat achtet by de schoonheid waarin zij gedooft
staan. Als God het kortlevede en in vergelijking met de geringe nietige
knindes velds ook kleed, een knind dat heeten bloet en morgen in den
oven gemogen word / in het vreten gebruikt men het wascht knind vaak ste
viges twaende is, en weest zich sneller en oven doet heeten / zal hij te
niet kleeden, O Klein geboorte! men moet zijne toe hoorders en niet bloet
wort stellen als die zuchten over aardse tegen loop mag ook als de
gaen die bedenkning hebben over de gevolgen van Jeristabelijde. Luidt
gij die uwe schatten in den hemel zucht opteleggen, uwe ziele
eten weylikken door angstvalligheeden voor het tydelijk genot, daer
tuch voor het noodige geene klamme noodig is, daer dat alles eker is
meer lakel dan de veding der vogels ende kleeding der beien.

12:31 Daarom zyt niet bezorgd leggende: Wat zullen wij eten? of wat
zullen wij drinken? of waarmede zullen wij ons kleeden? Heidenen toch
die geen Hemelsche schatten keren of begeeren, en wies wenschen
zich tot het tydelijke begeeren, vraging, besarcna en wel met angstval
Aghheid onrede te geen keren god kennen: dwel het is dwes on
waardig om zoo in nadruk der Heidensche onredenkueg, ge-
moechtstemming en bevoogingen geken met te worden: De andere
rede waarom te niet zoo angstvallig, Veriden zijn ontrant het ty
delijke is: onrede hij die ons gemaakt heeft onre behewte kent: onrede
hij onre positie waar hij ons geplaatst heeft kent en onredig betis onre
daaruit ontsprootende behoeften kent: en onrede een geveden mag
ty vader Zyn kind het wort aan het noodige tal laten ontbreke

12:32 Tegeen over dera Heidensche stemming zeyt hij te dat te een edaler
weyding hadden namelijk: het koninglijk gods en dertelf gelegthg-
heid te waken: dien weg waarin zij met god verkwend werden, waar:
in te geharlijg werden, waarin zij bekwaam werden om met
god in gemeenschap te leven, en in evereentemming met god
wil verkeeden: om aldus deel te hebben in die heestige genade
bedeeling door hart bekeerende konne en geloof, en elk genade mid del
dat te dit koninglijk konde in voor den naaste: en alle de bekam
gen ~~aan de bloei~~ en welvoren van dat koning gijth.

Dit moet word den geroopt ende eerste plaats; het eerste dwel des livers
als dit eerste plaats in de gene genade, beslaande, alle dingen te
allen ty de e aan onre geschikt makende. - Indien weg kon
het weralyk word zavelijke en nuttige door god kelve bewoyd
worden konde himre angstvallige zorge: hij zal hem het gevede
niet laten ontbreken die in oprecht heid voor hem leven: alle din
gen moeten te medewerken ten gevede. kledera vriedel kel hij
hem die hij lief heeft niet ont hielden, zoolang te dert hem hier
tot een dienst geroepen worden: - Waarna di Hee dely tyne leve
besluit; met tyne kinderen aftemanen van alle ^{toorn} worde
toekent. Zyt dan niet bezorgd tegen den morgen, want de morgen
zal voor het tyne zorgen; elke drey heeft genwey aan Zyn eigen

kwad: Di. Laat de morgen justen: leef bij den dag:
Verdubbel met de lasten van het heden, onder het denk-
beets van die van den morgen te willen verlichten:
misschien gebeurt oimmes datgeen wat men sreeft,
en bovendien in de verwachting van het kwade lydt men
meer, dan in het aenweten Zelve. - Ook heeft men
niet angstvallig te beletken de gevolgen van het be-
troef, dies paden waer men het eerst Gods Koningryk
soekt: Het is eene ufmeyning van die eigenwillig ons vage-
legde zorgen, waaronder men vaak wo god ontrend en
want onruwe licht: - De biddende en wakende Christen
die in het voorgeschreven lyne loefing behaalt, ontwaagt
hier verlij om op den Heer te vertrouwen voor alle onstan-
degheden: en om in geen dny belooft te hyn of sich te kwelle
met eeuige kunnemlyke bedenkinge voor de toekomst. -
May in alles lyne begeerten met bidden en danken, met
danklegging by god doen bekens worden: Zoodat de vrede
gods, die alle verstand te bovengeaht het hart en de zin be-
waert in C.V.

1. De slaf is ons eene krachtige prediking dat wy den geest behoeven
die ons god doet kennen als ons waer deil: die ons de dingen doet
zeken die bovenzyn. -

2. Ene klare ontdekking der genen die in de wereld verzwolgen byge-
als niet in gods maent en den dienst van den saten.

3. Ene waarschuwning voor de gene die beide diensten meene te
kunnen vereenigen.

4. Ene berouffing van de wereld die en god kint en. -

5. Ene beweeging der genen die sich in dinsten wegeberoude.